1876. VIII. évfolyam. 241. szám. Hétfő, deczember 11.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „független ségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Nev- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Kosuth Lajos levele, Simonyi Ernő orsz. gyülési képviselőhöz.

Collegno (al Baraccone) decz. 3-án 1876.

Kedves Barátom!

Nagyon ideje volt volna, hogy a magyar képviselőház kellőleg tájékozza Európát, nem a felől, hogy tulajdonképen mi politikát követ, s mi irányt vall magáénak az osztrák-magyar külügyminiszter a mindig megujuló keleti váltóláz jelen paroxismusában, (mert mi tagadás benne, fellebbenteni a fátyolt, mikor az lebbenni nem akar, önöknek nem adatott) hanem ideje volt volna, hogy tájékozza az iránt, hogy minő politikai irányt tart a nemzet közvéleménye hazánk s a monarchia érdekei követelményének, minő politika az, a mely nemzetünk lelkesült támogatására bizton számithat, s minő az, melyet a nemzet magától határozottan elutasit.

Várta e tájékozást az európai közvélemény, mert oly európai probléma forog fen, melynél geographiai helyzetünknél fogva nemzetünk magatartása minden esetre oly fontos tényező, hogy azt számitáson kivül hagyni nem tanácsos. Parancsolta e tájékozást azon vitális tekintet, hogy hazánk s a monarchia annyira közvetlenül, annyira létkérdésileg vannak a keleti kérdésnél érdekelve, miszerint valóban elmondhatják, hogy „res nostra agitur.“ Tanácsolta a tájékozást azon körülmény, hogy köztudomás szerint nem alkotmányos természetü, de társadalmi állás, összeköttetések s a multak traditióiból meritett támasz folytán, nagyon aggasztó befolyások vannak ez ügynél a döntő körök körül forrongásban, melyeket minden kitelhető módon ellensulyozni hazánk s a monarchia fennaradhatásának érdeke int. De indicálva volt a tájékozás az által is, hogy a legfonákabb nézetek vannak a magyar nemzet tendentiái felől Európaszerte elterjedve: érzelmei balul fogatnak fel, s félremagyaráztatnak; a mi nem is csoda, minthogy a Pesten megjelenő „Correspondance hongroise“ félhivatalos kuttőnek tartatik, s ezért a külföldi sajtó által széltiben idéztetik; ez a könyomatu lap pedig a legtendentiósusabb machiavellismussal mindent elkövet, hogy orosz érdekben Európa közvéleményét félrevezesse.

Ön, határozati javaslatának benyujtásával alkalmat nyujtott a nemzet képviselőinek az annyira szükséges nyilatkozásra.

E határozati javaslatot, a bonyodalmak jelen stadiumában, szavazásra bocsátani természetesen nem volt volna tanácsos, még ha bár mily többségre lehetett volna is önnek kilátása, hanem én sokkal jobban ismertem önnek parlamentáris jártasságát, mintsem, hogy bizonyosnak nem éreztem volna magamat, hogy ön nem oly czélból nyujtotta be határozati javaslatát, mint ha szavazást kivánna provocálni, hanem csak a végett, hogy az ügy „megbeszélését“ provocálja, s a közérzület tolmácsolására alkalmat nyujtson.

Ön ezen eljárásának helyességét alig lehetett volna jobban igazolni, mint a ház conservativ töredékének vezére tette, a ki kivánta volna, hogy a kormányelnök felkérte volna a házat, hogy e kérdésnek „megbeszéléséről“ tartózkodjék; de e kivánságát maga igen kézzel-foghatólag megczáfolta az által, hogy a szerinte nem megbeszélendő kérdés megbeszéléséről teljességgel nem tartózkodott, sőt azt tüzetesen megbeszélte. Egész programmot adott.

És én szeretem, hogy megbeszélte. Óhajtottam volna, hogy képviselői állásában ne hagyta volna magán annyira uralkodni a diplomatát; a ki megszokta nézeteit akként formulázni, hogy az interpretátió rugékonyságára mindig tér maradjon. De azt megvallom, még is szerettem tőle hallani, hogy minden „terjeszkedési vagy foglalási vágyat“ ő is határozottan repudeál; szerettem hallani, hogy mig egyrészt a velünk szomszédos népek polgári állása és sorsa iránti érdeklődésünknek ő is ugy, miként ön kifejezést adott, s azt alaposan indokolta is; másrészt a „fajrokonságok szerinti csoportosulások mozgalmaira“ határozott kárhoztatást mondott; és szerettem hallani, hogy „a hatalmi viszonyok“ nemcsak nyiltan ellenséges alakulásában, hanem megváltoztatásában is vitalis érdekeinknek ő is megtámadtatását sejti, s annak ellenében a monarchia népeinek bátor védelmére hivatkozik.

Ily nyilatkozatoknak kétségtelenül megvan a maguk fontossága. Hanem azt sajnálom, hogy a „megbeszélés“ e példája nem fogott a miniszterialis többség padjain. Bámulatos politikai tapintatlanságot követtek el hallgatásukkal. Hiszen nem a kormány külpolitikájának bírálata, hanem az ország közvéleményének tolmácsolása forgott szóban, hát ugyan miként mulaszthatták el az alkalmat, hogy pártkülönbség nélküli egyöntetüséget adva a nemzeti érzelem tolmácsolásának, egy erős oszlopot állitsanak a külügyminiszter háta mögé, melyre az ugy az európai hatalmak értekezletein, mint ama bizonyos extra constitutionalis befolyásokkal szemben támaszkodhassék is, és szükség esetén hivatkozhassék is, valahányszor oly iránylatokkal találkozik — a mint bizony nagyon is találkozik, — a melyek hazánk, s a vele ez ügyben tökéletesen solidaris érdekü monarchiának (hogy báró Sennyei szavaival éljek) „létjogát és szivvérének szálait szétrepesztéssel fenyegetik.“

Hogy a miniszterialis többség ez alkalmat elmulasztotta, a felett annál inkább csodálkozom, minthogy saját vezére, a kormányelnök őket a nyilatkozásra ugyszólván invitálva, midőn az ön inditványára közvetlenül adott válaszában csak arra, de csak is arra kérte a házat, hogy ez ügyben „bár mi határozat hozatalától tartózkodjék“ (a mi ellen hiszen önnek magának sem volt kifogása), hanem egyszersmind azt is kijelentette, hogy „a közvéleményt megismerni a kormánynak kötelessége, s a közvélemény megismerésére vezethetnek a házban tett alapos, higgadt egyes nyilatkozatok.“

Bizony sajnos, hogy ezt a többség padjain meg nem értették. Minő becses momentum volt volna, ha szemben a bécsi reichsrath azon jelenetével, hogy ott ez ügyben jóformán egygyel több vélemény hallatott, mint a hányan szólottak; a magyar képviselőházban párt-különbség nélkül, mindenki egy véleménynek adott volna kifejezést.

Hanem ők miniszterialisabbak magánál a miniszternél, a ki pedig ugyancsak minden áron miniszterialis „kost was es kosten mag.“ Ők hallgattak. Ügyetlenek!

Én nem tudok esetet a történelemben, hogy a mai világ Augurjai, kiket diplomatáknak neveznek, annyi mesterséget fejtettek volna ki arra, hogy valamely kérdést eltorzitsanak, s a természetes alak felismerhetlenségig agyon tatouirozzák, mint a keleti kérdéssel történik.

Mennyi álcza! mennyi kápráztatás! mennyi por szórva az emberek szemébe!

Nem gondolom, hogy a Sándor-uteczai „megbeszélés“ feleslegessé tett volna egy kis szellöztetést.

Megkisértem.

Hanem egy nyilatkozatot kell előre bocsátanom.

Önök kivánesiak voltak megtudni valamit az osztrák-magyar külügyér politikája felől.

A magyar kormányelnök azt mondta önöknek, hogy semmit sem mond. — Nem csodálom, — És a semmi tudomásul vétetett „of course.“

Hanem mondott helyette a már idéztem „Correspondance hongroise“, „La Maison d'Autriche“ czim alatt, mely czikk — ha jól tudom — akkor jelent meg, midőn a külügyér Budapesten volt. E czikket a november 20kai külföldi lapok egész kiterjedésében reprodukálták.

E czikk határozottan azt mondja, hogy az osztrák-magyar külpolitika egy követ fu az oroszszal, s hogy a czár nem fog az „osztrák ház ellenállásával találkozni. No ha ilyen szél fu Bécsből, elénekelheti az az „osztrák ház“ a „De profundis“-t. Az összeesküvésnek keresztelt Martinovics-féle reform-aspiratiók tragikus végnapján az áldozatok vesztő-helyre kisért egyike (gondolom: Öz) e szavakkal kopogtatta meg egyik fogolytársa börtön-ajtaját: „Engem már visznek.“ Ezt Bécsben is elmondhatják, ha csakugyan akként áll a dolog, a mint a „Correspondance hongroise“ mondja.

Különben revelátio-e ez, vagy tapogatózás? s mennyiben egyik, mennyiben másik? én nem tudom. Badarságait mellőzöm, hanem mond egyet, a mire nyilatkozni akarok.

Azt mondja, hogy azon „ultra-magyarok“ (ismer ön ilyen fajt? én nem,) kik azt akarnák, hogy Magyarország „anti-szláv“ (értsd: anti-panszláv azaz anti-orosz) politikát kövessen, ezt oly számitással teszik, hogy kerülő utakon azon czélhoz jussanak, melyet én tüztem volt ki magamnak. Hanem reményli, hogy a mi nekem nem sikerült, ezeknek (kiket „intrigants de bas étage“-nak nevez) nem fog sikerülni.

No hiszen tudva van, hogy nekem meg vannak a magam nézetei hazám állami életének alapfeltételei felől, melyekhez annál hajthatlanabbul ragaszkodom, minél erősebben hiszem, sőt biztosan tudom, hogy a történelem logikája nekem fog adni igazat, ha nemzetem életszivóssága ki birja állani azon betegséget, melyet az ellenséggel s vaksággal egy gyékényen áruló álhazafiság reá áraszt.

Hanem ki kell jelentenem, miként a lehető legalaptalanabb, de egyszersmind legármányosabb insinuatió az általam is vallott függetlenségi aspiratiókkal akarni összeköttetésbe hozni azon nézetet, hogy Magyarországnak nem kell, nem szabad magát a keleti kérdésben az orosz politika vontató kötelére akasztatni engedni.

Hinni merem, hogy annyit ellenségeim is el fognak ismerni rólam, hogy sem hazudni, sem csalni nem szoktam. S én határozottan kijelentem, hogy én e nézetben igen is osztozom: — annyira osztozom, hogy minden kigondolható expedienst, még a rettenetes szerencsétlenségnek valiott háborut is kisebb szerencsétlenségnek tartom, mint az orosz hatalom növekedésének megengedését. — Hanem e nézetemben annyira nem vagyok ismeretes politikai aspiratióim által befolyásolva, miként, ha óhajtom — a mint lelkemből óhajtom, hogy e nézet a döntő körökben is elfogadásra találjon, ezt azon tiszta meggyőződéssel teszem, hogy ez esetben hazánk létérdekei, az osztrák birodalom, az osztrák dynastia létérdekeivel tökéletesen solidárisak.

Én igenis veszélyt látok abban hazámra, ha az orosz hatalomnak (territorialis terjeszkedésről nem is szólva) megengedtetik oly állást foglalni a balkáni félszigeten, mely diktatorialis befolyást biztosit számára azon félsziget szlávfaju népeinél s ezeket a szentpétervári „változhatlan gondolat“ (pensée im muable) eszközeivé idomitja, le egészen az adriai tengerig; de én ezt nem kevésbbé veszélyesnek, sőt mindent (Berlint is) számba véve, még veszélyesebbnek tartom az osztrák birodalomra nézve, melynek területén már is akadnak, a kik az orosz autocratot már is uruknak, czárjuknak üdvözölgetik.

Boldogtalanok! a kik (akár a Szaván innen, akár a Szaván tul) be nem látják, hogy ily vágyakat táplálni annyit teszen, mint a nemzeti individualitásról lemondani, a mi nélkül pedig a nemzeti szabadságnak nemcsak reménye nincs, de még csak alanya, még csak tárgya sincs.

A „Correspondance hongroise“ insinuatiója oda megyen ki, hogy azon problematikus lények, kiket ultra-magyaroknak nevez, arra speculálnak, hogy ha az osztrák ház összetüz az oroszszal megbukik, s bukásából egy független Magyarország nőheti ki magát.

Minő badar beszéd! hiszen ily bukás esetében Magyarország volna a máglya, melyen az osztrák sas megégettetnék. S bizony nincs olyan bolond magyar a világon, a ki égő máglyának szeretné hazáját csak azért, hogy rajta s vele a sas is elégjen. — Nem instálunk az ily gyönyörüségből.

Általában igen nagy balitélet azt gondolni, hogy Magyarország teljes — az én értelmemben — függetlensége, csak az osztrák monarchia romlásán épülhet fel. Ez teljességgel nem áll. Hanem ez a thesis nem e lapra tartozik.

De ide tartozik azt kimondanom, miként igaz ugyan, hogy háboruk kimenetele mindig kétséges, partem fortuna sibi vindicat, s ép azért csak oly veszély esetén kell ehhez nyulni, mely a háborunál nagyobb szerencsétlenség, de én mindent számba véve; számba véve az erkölcsi rugókat, melyek a szuronyokba lelket öntenek; számba véve azt, hogy mire képes a magyar szív, melynek lüktetéseit én ismerem; mire képes a magyar kar, ha hazája életét kell védeni; számba véve azt a bizonyos beteg embert is, ki — ugy látszik — éppen nem oly beteg, mint a minőnek ellenségei hirlelték, és számba véve azt az „élő szobrot“ is, melynek szoborrá tételét Johannes Miller hires szavaival szólva, isten csak azért engedte meg, hogy a királyok erkölcsiségét megmutassa a világnak; és számba véve sok más egyebet, ha mindjárt azt mellőzük is, hogy ama colossus, mely árnyékot vet a világra, agyag lábokon állónak mondatik, én a mondó vagyok: hogy ha az osztrák-magyar monarchia tekintélyének egész sulyával az orosz hatalom panszlavistikus terjedésének megáljt kiált; az orosz elbizakodás ennek békés uton nem enged, s a dolog fegyveres eldöntésre kerül, az eredmény nem az lesz, hogy az osztrák sas el-ég, hanem az lesz a végeredmény, hogy az orosz hatalom Európa szabadságának ártalmatlan arányokra szállittatik le.

Nem állitom ezt bizonyosnak. Háboruknál nincs bizonyosság. De valószinü „chance“-nak mondom. S a nem bizonyos „chance“ mindenesetre tanácsosabb, mint a bizonyos romlás. Hogy egy régiebb hasonlatommal jelöljem a jelen esetet, az a madár minden bizonynyal a legostobább expedienst választotta, a mely, mert félt a krokodilustól, hát a krokodilus tátott szájába repült.

Ha Ausztria, miként a „Correspondance hongroise“ akarja, az orosz politika vontató kötelére akasztja magát, elvész bizonyosan, elvész menthetlenül. Itt chance nincs többé. Csak bizonyos halál van. A madár a krokodilustóli félelmében a krokodilus torkába repült.

És akármit tegyen is fel akárki, a magyar függetlenség hiveiről, már azt a bárgyuságot csak — kérem — senki se tegye fel róluk, miszerint Magyarországot egy égő máglyának kivánhatnák, csak azért, hogy a lángok közt, melyek a máglyát elhamvasztják, az osztrák sas is elégjen.

Ennyit jónak láttam megmondani. Csak bevezetést akartam irni a keleti kérdés szellöztetéséhez, de ugy veszem észre, annyit s olyakat irtam, hogy a szellöztetés talán már el is maradhat. — Meggondolom.

Addig is fogadja nagyrabecsülésem kijelentését s baráti üdvözletemet.

Kossuth.

— **Konstantinápolyból** érkező hirek szerint az előconferentia e hó 12-én kezdődik, és pedig az angol nagykövetség palotájában. Ezen előconferentián jegyzőkönyv nem fog vezettetni.

— **A kiegyezési válság** dolgában nehány legfelsőbb kihallgatás történt tegnap Budán. A király Gödöllőről a várba jött s előbb Tiszát, majd Hoffmannt fogadta, a nélkül, hogy döntő elhatározásra került volna a sor. A kihallgatások ma ismétlődni fognak, s midőn majd eléggé kiböjtölve lesznek a közönségnek semmi jót nem reméllő, s minden hit nélkül szükölködő idegei, akkor jönni fognak a félhivatalos értesitések, melyeknek czélja lesz a közvetitő javaslatokkal kibékiteni a többség elpusztithatlan türelmét és szavazó kedvét. Ilyen közvetitő javaslat merült már fel több. E szerint az osztrák miniszterek nem utasitának el, ha regnicolaris bizottságok tárgyalnák a bankkérdés hajótörést szenvedő ügyét. Na persze amolyan bizottság, minő a 67-es alkudozás óriás terheit sózta nyakunkba, s minőt pogányul csuffá tett az osztrák ügyesség. A Tisza Kálmán nevetségessé vált sybarita kormányának már van egy bizottsága a bankügyben, mely a 80 millióból 24 milliót lesz kötelezve az országra háritani. Most már nem kell egyébb, mint még egy bizottság elhatározásaira háritani a felelősséget és gyülöletet. De azért Tisza Kálmán az erély férfia? Szegény kaczajra méltó figura!

— **A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. A fővárosban** valószinüleg be fogják hozni az utczatisztitó gépeket. **A pesti** zálogházban november 40,000 darab tárgyat tettek zálogba. **A Lipótmezőn** legközelebb a 32-ik gyalog ezred czélövészetet tartott, mely alkalommal az egyik katonát, saját vigyázatlansága folytán, lelőtték. **A fővárosban** hadköteles gyanánt jelentkezett 700 helybeli, 3809 vidéki illetőségü. **Az aradi** vértanuk szobrára közelebb hirdetik ki a pályázatot. **A török** sebültek javára b. Lopresti Árpád 50 Napoleon aranyat s Russo Izmael budapesti kereskedő 100 db. aranyat ajándékoztak. Éljenek e nemes férfiak! **Egy napszámos**, ki egyik szeszgyárban dolgozott a gép által összetöretve, nehány óra mulva meghalt.

Szinészet.

— Szinházunkban e hó 9-én adatott: „A szigetvári vértanuk“ czimü 4 felvonásos szomorujáték. Irta Jókay Mór.

Senki a magyar irók közzül — az egy Vörösmarthy kivételével — nem volt eddigelé több oldalu, mint Jókay. Ő regényiró, lyricus, dráma iró, humorista. Kötött vagy kötetlen beszédben dolgozzék fel bárminő tárgyat: az neki mindég sikerül, szóval oly szellem ő, minőt évezred szül csupán!

Ezen darabja a lángoló hazaszeretet apotheosisa. Maga az esemény is olyan, melynél a hatás nem csak ily remek, hanem középszerü feldolgozásban is elmaradhatlan.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A VÖLGYI MALOM.

— PALM A. BESZÉLYE. —

(Folyt.)

Valdemár távoztával a két apa, Max és Eliza, házias körben ültek együtt. A leány szokatlanul csendes volt és Schlösser ur ismételt kérdéseire azt válaszolá, hogy rosszul érzi magát. Apja egy párszor titkosan, de czélozó rendreutasitást adott neki mérges tekintetével, hogy jobban viselje magát a vendégek iránt és mulatassa őket.

— Mért pazaroltam el annyi pénzt kiképeztetésedre? — sohajtott a molnár — épen most, a mikor megkellene mutatnod, hogy leány vagy magadért, — olyan vagy, mint egy darab test —— valóban, haszontalanul fordítottam reád annyi gondot. . .

Midőn a válás pillanata az öreg Schlösser és fia között elérkezett, megfogá az öreg fiának kezét és lesütött fővel szólt hozzá:

— Légy bátor fiam, és szerezz örömet atyádnak.

Aztán Elzához vezette és hamiskásan szólt a szép leányhoz:

— Vigyázzon erre a fiura kisasszony, — kegyednek bizonyára engedelmeskedni fog.

S a két atya csakhamar örömtelt szivvel vált egymástól.

VIII.

Fent az épület magános kis szobájában ült Max egyedül és először tekintett körül jövendőbeli tanyáján. Ma fog először lefeküdni azon fedél alatt, mely jövendőbeli uj hazáját boritja. Szokatlan érzelmek fogták el szivét.

Késő volt. Az uj lakásban uralgó néma csendben volt valami borzasztó. A nagy-világi városban, melyet alig pár órával előbb hagyott el, késő éjjelig szokott tartani az uteza-zaj. Itt? A kis ipar-telepen, az ember csendes beszélgetése és foglalkozása, a szekerek zöreje s a lovak lármája egy folytonos, de elmosódó zsongásban olvadt össze.

Csak a malom felett elzuhogó habok lármája hallatszott el tisztán idáig.

Tehát annyira el lett volna hagyatva az előktől?

Nem!

Ezen csendes magányba egy szép, kedves leányarcz tekintett be, nyugodtan, zavartalanul, bajos derült tekintettel.

Alig egy pár fal választá el őt a leánytól, a kit már is szeretett.

Az ablakhoz lépet s felnyitá azt.

. . . De ki volt az a sötét alak, a ki azelőbb hirtelen az udvaron levő homályos fák lombjai alá huzódott? Vagy csalódtak volna szemei. Gyakran megtörténik, hogy megcsal a látszervsugár átszolgáltatása, kivált mikor oly villámgyorsasággal tünik el szemeink előtt valami látomány. Max, hosszas vizsgálódás után sem vett észre semmit, — aztán a csodálatosan és fenségesen szép égboltozatra emelte tekintetét, mely hatalmasan és végtelenül hoszszan terülve szét a föld felett, a csillagok milliárdjainak örök tüzétől ragyogott. Ily gyönyörü, idylli látvány egy szép tavaszi éjen, — elragadja a lelket és felülemeli minden földies kicsinyinyességen.

De a mint tekintetét a menyboltról visszavevé s ismét a földre nézett, ujra, belopozott agyában azon kérdés, ki lehet az az idegen éjjeli vendég, a kit az előbb elrejtőzni látott, vagy látni vélt.

Talán Valdemár?!

A féltékenység iszonyu gyötrelme szakgatá szivét e gondolatnál.

Felnyitá az ablakot hirtelen, kitekintett, hogy azon szobának ablakait vizsgálja meg, a hol Elza aludt.

Az ablaktáblák sötétek voltak.

Kétségbeejtette lelkét azon gondolat, hogy hátha a leány szive összeköttetésben áll azon kalandszerü, titokteljes árnynyal?

Képzelme egyre lázasabb és lázasabb lőn; miközben tekintetével olykor-olykor ismét a csillagos égen tévedve el, elfeledkezett a földi dolgokról. A szoba asztalán gyertya égett, melynek sárgás, halvány sugarait a hold ezüst fénye itta fel, és az ablak alatt a kettős világitás bájait varázsolta elő.

Hirtelen felugrott helyéről, — kioltá a gyertyát.

Ugy tetszett, hogy ismét látta a rejtélyes alakot. Látidegeit majdnem a megpattanásig feszité. Ugy tetszett, mintha a fák árnyában már Elza világos, nyári köntösét is látná.

— Megyek, meg kell győződnöm róla. . .

Egy nyugtalan érzés kergeté őt le — a kert felé. Meggyujtotta előbb a gyorgyál, aztán lassu léptekkel, mintha szégyelné az alvó tanukat felébreszteni — haladt le a malom lépesőkön, melyek recsegve, nyikorogva fogadák a késő éjjeli vándorlót. A fehér falon ugy huzódott tova saját árnyéka, mintha egy kisértet lett volna. Ugy tünt föl önmaga előtt, mint egy bünös, a ki igaztalan utakon jár. A mint a lépesőházban az árnyak ide oda üzték egymást, egy régi mese jutott eszébe, mely a rablók malmáról regélt. Igy érte el végre a folyosót, a melyen Elza szobája volt. Egy hirtelen felnyiló ajtó a legutolsó lépesőn kényszerité őt megállani.

Gyorsan kioltá a gyertyát — és hallgatott.

Egyetlen sugár, egy csepp világosság se mutatkozott. Csak a folyosó végén látott Max egy ablakot, a melyen keresztül a derült ég felől leszálló holdfény beknucskált.

Ugy tetszett neki, mintha az előbb felnyilt ajtó Elza szobájának ajtaja lenne. Egy gyenge, dölékeny fénysugár, melyet onnat erős megfigyelés után előtörni látott, megerősité őt e véleményében. Félig megnyugtatá a gondolat, hogy Eliza tehát nincs lent az udvaron. Nincs! nem is lehet! Hiszen itt, a csendes, tanuk nélküli néma éjben, alig pár lépésnyire attól a kis menyországtól, a hol a szép szőke angyal lakik, még szive dobbanását is hallani vélte.

(Folyt. köv.)

Annát Temesváryné urnő személyesité. A női szerepek eme egyik legmagasztosabbika méltó kezekben volt. Mind gesticulatiója, plastikai mozdulatai kifogástalanok voltak. — A „Minden bánatnak van oltogató könye“ stb. czimü gyönyörü elégiai hangu költeményt, oly szivből jövé, oly s annyi érzéssel telve adá, hogy nem egy nézőnek szeméből sajtolt könyeket. Egész játékát ezen pár szóval fejezhetjük ki: művészi volt. Kiléptekor zajos tapsokkal, s koszoruval fogadtatott.

Temesváry ur Zrinyi Miklóst játszotta. Zrinyi nem tragikus hős, őt nem a szenvedély viszi: ő egy a hazaszeretet — az erények e legmagazztosabbika — által incitált fenséges alak. Temesváry ur az ihletséget, mely e szerepen keresztül vonul, szép, férfias hangjával még inkább emelé, s ezen ihletség fokozatosan emelkedett s azon nemes pathosba csapott át, mely fellelkesité, felgyujtá sziveinket. Mintha a nagy hős szelleme szállt volna belé, korunkat inteni a hazaszeretetre.

Egressy ur a renegátot játszotta és pedig teljes siker aratása mellett. Derék színészünket ismét kérjük, hogy ne beszéljen oly gyorsan. (Itt megemlitjük, hogy nem tudjuk mi az oka annak, hogy az első felvonás oly sokat jelentő sorát (Nézd im zokogva sir a renegát) ki hagyták.

Hogy Szathmáry Árpád jó színész, azt mi gyakran elmondtuk, de azon szerepbe, melyet ma játszott (Szoliman) magát sehogy sem tudá találni. Azon királyi méltóságot, hatalomvágyat sértett büszkeséget, heves indulatot, mely Szolimánt jellemzi, nem állitá elénk. Hahnelné, Egri, Szathmáry K. kis szerepeiket helyesen alakiták.

Mint örvendetes eseményt kell jeleznünk, hogy a zenekar, felvonások közben mindig magyar darabokat játszott. Különben e darabhoz nem is illenék a hopszasza.

Óhajtjuk, hogy ezen cselekedetnek folytatása is következzék. Közönség kis számmal.

Tegnap „Fatinicza“ adatott. A zsufolásig megtelt szinház közönsége ezen kitünő előadáson méltán gyönyörködött. Nyilvai Irma k. a. szeretetreméltó játékával, gyönyörü énekével, a Szathmáry testvérek kitünő humorukkal gyakorta ragadták zajos tapsra a közönséget.

— **VIDÉKI HIREK A Maros** Arad környékén aggasztó mérvben árad. **Pécsett** egy Herman-nevezetü tanoncz, ki gazdájától jelentékeny összeget sikkasztott el, lihetőleg lelkiismeret furdalás mián, magát a robogó gőzkocsi elé veté, mely a szerencsétlent szerte zuzta. **A kassai** kapitányság egy jó madarat fogott el, ki leányokkal kereskedett. **Az engedi** postát ismeretlen tettesek kirabolták. **B. Udvariban** egy esősz othon hagyott töltött puskáját a gyermekek elsütötték s egyiket a sörét halálosan megsebesitette. **A szegedi** kaszinó egylet, mely fényüzési adóba 200, házbérre 1800 frtot fizet, a mult évben csak 25 frtot forditott könyvtárára.

UJDONSÁGOK.

* **A nötlen fiatal emberek** által f. hó 9-én a Jónás vendéglőben megtartott „Kraenzchen“ igen fényesen sikerült. Városunk legelőkelőbb hölgyei és férfiai jelentek ott meg; neveiket nem emlitjük, minek is? a báj és kellem hatása örök emlékében leend mindazoknak, kik a kedélyes tánczestélyben résztvettek. A vidám mulatság reggeli 7 óráig tartott.

* **Ma délelőtt** megyei közigazgatási bizottsági gyülés tartatott.

A hajdu-megyei bizottságnak egy köztiszteletben és szeretetben állott tekintélyes tagja: Szabó György, — egykori ungvári tanár, következve doroghi gör. prot. lelkész és szabolcsi főesperes nincsen többé. Ő papi hivatásán kivül, honpolgári kötelmei teljesitésének is élt. S most — mint az igazoló választmány elnöke — a folyó hó 9-ére kitüzött zárülés megtartása végett érkezett ide, e hó 8-án este, egészségben; de a következő nap reggeli óráiban agybeli rohamos fájdalmak hirtelen megtörték testi és lelki erejét s délután az emberszerető s hazát szerető sziv megszünt dobogni. E rohamok a f. évben megelőzve is megtámadták már a munkás életet; de dorogi főorvos Rittersporn fáradhatlan törekvésének sikerült legyőzni a komolyan fenyegető betegség veszélyét. Most azonban ujra követelte és ki is vette adóját a kérlelhetlen halál. A szellem felszállott égi honába; annak porsátora egykori hiveihez Dorogra vitetett vissza, hogy ott a közszeretet könyei a főpásztornak legalább koporsóján hullhassanak. Ő nines többé; csak köztiszteletben álló emléke marad fen. Legyen áldva örök nyugalmának helye, az anyaföld. A béke angyala lengjen a felett; s lakozzék elhagyott hiveinek, rokonainak, tisztelőinek fájó kebelében!! K.

* **A jogász önképző kör** f. hó 13-án azaz Szerdán délután 3 órakor nyilvános közgyülést tart a főiskolai VI-ik teremben, melyre a kör tagjait továbbá ugy általában az érdeklődő t. közönséget mint különösen a tekintetes birói és ügyvédi kart teljes tisztelettel meghivom Debr. 1876 decz. 11. Csató Zsigmond, elnök.

* **A zenedei hangverseny** tegnap már meglepő mérvben szebb sikerrel folyt le mint először. Közönség oly szép számmal jelent meg, hogy már öt órakor a három zeneterem kevés volt a kivánesi hallgatók befogására. Érezhető volt ujolag, már a mult évben is észlelt és emlitett szomoru tapasztalat: hogy a helyiség, tekintve a zenében gyönyörködni óhajtók nagy számát, alkalmatlan. Most is az elkésettek legnagyabb része a termek csordultig megteltsége miatt vissza fordulni volt kénytelen, kik pedig bent helyt nyerhetni szerencsések valának a zene bájosan zengő hangjai által nyujtott édes müélvezet daczára szivökben titkos fris levegő után sóhajtozni voltak kénytelenek. Bizon megérdemelné egy ily szép számu közönség, hogy miután e baj már a mult évben érezhető volt, a zenedei igazgatóság valamikép intézkednék. A nagy számu s hozzáértő közönséget tökéletesen kielégitő volt a műkedvelők előadása: Dragota Natalia K. Luciából játszta a sextet részt esinos előadással. Ezután Ridleiné ének tanárnő hat jeles tanitványa. Tóth Irma, Konti Mili, Pallay Ilona, Szesztina Ilka és Szabó Veronka kedvesen öszhangzó éneke zengett el, a kitünő mesternő zongora kisérete mellett. — Ezt „a bájital követé Pallay Ilona és Zagyva Jankától előadva négy kézre. — Heyné Alfréd ur dicséretes gyakorlottsággal hegedülé, nővére H. Margit kisasszony zongora kisérete mellett Roberechts Pastorellejét. Eztán Tóth Emil a már ösmert fiatal zongora virtusunk játszta Rigolettót (Liszttől átirva) művészi gyakorlatsággal. — Erre Avarfi ur lépett fel s Gounod Saphpho czimü operájából zongora és vonás zenekar kiséretében több részben énekelt; iskolázott kellemes csengésü szép hangjával általános tetszést aratott. — Végül még egy Schuhmann quartette játszatott, de melyet a kiálhatatlanná lett hőség miatt a közönségnek csak nehány tagja halgatott meg.

* **Szinházunkban** holnap a „Pajkos diákok“ czimü operette, és a „Nyolczadik pont“ czimü vigjáték fog adatni. Mint értesültünk ez utóbbi darabban Temesváryné urnő is közre fog működni.

* **„A Nagyvárad“** helybeli levelezője nevezett lap utóbbi számában helyi dolgokról szólván, a többek közt következőket irja, mit mi is jónak látunk általvenni: „Most, hogy már hozamosb idő óta ismerősb vagyok a helyi viszonyokkal, kezdem észrevenni, hogy szegény Temesváry végzetteljes órában gondolt arra a pillanatra, hogy a debreczeni szinházat előadással ellássa, hogy harczra keljen egy itteni erős párttal, mely uton — utfélen akadályokat és nehézségeket gördit utjába, mely csaknem elérte már czélját, hogy aprólékos összeesküvéseivel a szegény igazgatót valósággal lehetetlenné tegye. Pedig jó lenne meggondolni, hogy azon igazgató, a ki oly összegeket áldozott fel, talán csak megvárhatná már egyszer, hogy a közönség is támogassa, hogy igy a megszerzett erőket megtarthassa, hogy a szinházi műsor válogatottságával a szinháznak, sőt magának a közönség izlésének reputátióját megmentse; stb.

***Lapunk** mai számához mellékelve veszik szives olvasóink a „Családikör“ heti divatlap előfizetési felhivását, melyet a t. közönség pártoló figyelmébe ajánlunk.

Legujabb.

— Konstantinápolyban decz. 9. szerdán két montenegróit fogtak el, kik Mithát pasát megakarták gyilkolni. Kedden összeesküvést fedeztek fel, melynek czélja volt Murad exszultánt Odeszába elragadni; két török, egy lengyel s egy görög elfogattak.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

NEUSTEIN FÜLÖP

gyógyszertára „A szent Lipóthoz“ Bécsben,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

ajánlja a t. közönségnek egész sorozatát a **valódi gyógy- és toillette-szereknek** melyek **bármely esetben** jeleseknek bizonyultak, s bizonyos gyógyitást eredményeztek. — Ezer meg ezer bizonyitvány rendelkezésére áll.

A t. közönség kéretik, csak azon **különlegességeket** valódiaknak **elismerni**, melyek **czégünknél** vannak ellátva.

Szent Erzsébet czukrozott vértisztitó labdacsai könnyen meghajtó, vértisztitó, és a mellett mégis teljesen ártalmatlan tulajdonsággal birnak, jelesnek bizonyulnak az altesti szervek bajainál, váltóláznál, a nell betegségeinél, bőr- és szembajoknál, gyermek- és női betegségeknél, minden szorulást, — a legtöbb betegségnek e valódi forrását, legyőzik. Ezen labdacs a legjelesebb és legolcsóbb készitmény, e nemben, 1, 8 dobozt, 120 lapdacsot tartalmazó, csomag 1 frt, egyes doboz 15 kr.

E labdacsok Pitha tanár udvari tanácsosnak egy igen megtisztelő bizonyitványával lettek kitüntetve.

Beaume Girome, legjelesebb szer a fagyás ellen. 60 kr.

Dr. Fremont ujraélesztő likőrje, a legjobb erősitő és üditő szer 2 frt.

Keleti hölgypor, az arczbőrnek simaságot, finomságot és pirosságot kölcsönös (fehér vagy rózsaszinü) 1 frt és a 50 kr.

Villany-mozg nyaklány, a gyermekek nehéz fogzása ellen a legnagyobb sikerrel alkalmazva. 1 frt 50 kr.

Elbénitó, az egyetlen hatásos szer a haj kihullása s a fejkorpa képződése ellen. 1 frt 80 kr.

Dr. Callmann hajfestő szere, teljesen ártalmatlan, a megőszült hajnak minden árnyalatát (fekete, barna, szőke) visszadja. 3 frt.

Fenyőtü-mellszivarkák, a legjobb ezer asztmában szenvedőnek mindennemü szörnövesztésre u. m. haj, szakáll, szemöldök stb. növesztésére, nem különben pillanat alatt ható szer gyanánt a haj kihullása ellen, a benne foglalt hajnövesztő anyagok koncentrálása által oly sensátiót előidézni csodaszerré vált, hogy alig 15 éves fiatal emberek

PÁR NAP ALATT TÖMÖTT SZAKÁLLT

nyernek, melyet ennek használata nélkül későbbi korukban vagy sohasem érnének el, sőt öreg urak és hölgyek oly helyen is tömött hajzatot nyernek, hol soha sem nőtt azelőtt haj.

Ennek bizonyiga, hogy számosak által felszólittattam, hogy e gyökér esentia csodálatos hatását minél terjedtebb tudomásra hozzam s figyelmeztessek egyuttal arra is, hogy ama helyek, melyeken a szőr növést elakarjuk kerülni, be kenessenek vele, mert a bekent helyeken biztos a hatás és az eredmény meglepően gyors.

Maga a bécsi orvosi lap is igy irt róla: A bojtorjángyökér-szesz, mely régebb idő óta mint legnagyobb haj és szakállnövesztő szer ismeretes, legjobb minőségben a készitünél, Winkelmayer J.-nél Bécs, 6. ker. Gumpendorferstrasse 159. sz. alatt kapható.

Egy üveg több nyelven irt használati utasitással 90 kr. Postai küldésnél a csomagolási dij 10 kr.

Központi szétküldési raktár: Winkelmayer J. Bécs, 6. ker. Gumpendorferstrasse 159. sz.

Főraktár Magyarország részére: Török József gyógyszerés urnál Budapest király utcza 7. sz.

461. 1—6.

Odontin-fogpászta, a legfeketébb fogakat is gyöngyfehérséggüvé teszi. 70 kr.

Oreillon, minden fülbajnál, n. m. nehéz hallás, fülzugás stb. sikeresen alkalmaztatik. 70 kr.

Po-ho, Chinából behozva, a leghevesb migraint és főfájást rögtön csillapitja. 1 frt.

Royer aranyér-kenőcse, minden aranyérben szenvedőnek a legjobban ajánltatik. 1 frt 60 kr.

Salycil-antisuitin, különösen a kezek és lábak alkalmatlan izzadása ellen. á 50 kr.

Salycil-szappan, a legjobb és legolcsóbb szappan. 25 kr.

Schrier fogpilulái, odvas fogakra a legjobb szer. 25 kr.

Storax-Crème, csodás hatásu minden bőr betegségben. 80 kr.

Wlinsi-papir, nátha-, mellhurut-, torokfájás és csúz ellen. — 1 frt 20 kr.

Dr. Heider fogpora. 35 kr.

Dr. Bayer valódi Pulcherinje, a legjobb szer májfoltok és szeplő ellen, az arczbőrnek a rózsa és liliom színeit kölcsönzi. á 1 frt 50 kr. és á 80 kr.

Margaritte hurut-czukorkák. 30 kr.

Süritett svájczi tej á 55 kr. Nestlé gyermekliszt je á 90 kr. Dr. Gölis emésztő-pora á 84 kr. Papp Anatherin szájvize á 1 frt 40 kr. Liebig huskivonata á 84 kr. 1/8 font. Dr. Pfeffermann fogpasztája, á 1 frt 25 kr. Polt reseda-kenőcse á frt 50 kr. Dr. Brown halnövesztő kenőcse á 2 frt. mindég friss minőségben készletben tartatnak. Nagy raktár illatszerek, szappanok, kenőcsök stb. effélékből a legelső párizsi czégektől. A Compagnie francaise csokoládjai 60 krtól 3 frtig fontonként. valódi orosz téa, á 1 frt 1/4 fontonként. Raktár mindennemü gyógyhasználati eszközökből, u. m. önklystélyozók, fecskendők, kötelékek, a legolcsóbban. Nagy raktár fogketék, kendőző-szerek és egyébb toillette-czikkekből.

Ajánljuk a t. közönségnek e következő czukrozott gyógyszereket: chinin. copaiva. Dower-porok. vas. csukamáj-olaj. bromkaji. lodkali. rhabarbara. duplán kénsavas szikeny. magnasia stb. a legolcsóbb árakon.

Franciaország, Angila Amerika, Németország, Svájcz, és Ausztria gyógy-és illatszerészetének legismertebb különlegességei folyton készletben tartatnak.

436

Készpénzfizetés vagy postai utánvét mellett szálitunk s nagybani vásárlóknak jelentékeny engedményeket biztositunk.

MOLL Seidlitz-pora.

Csak akkor valódi

Csak akkor valódi

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorozott czégem van lenyomva.

Büntető birósági itéletek ismételten konstatálták czégem és védjegyem meghamisitását; azért óva intem a közönséget az ilyen hamisitványok vásárlása ellen, minthogy azok, csak ámitásra vannak számitva.

Egy lepecsételt eredeti dobo ára 1 forint o. é.

valódi minőségben kapható az X-szel jelölt czégeknél.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyuladásnál, a legtöbb betegség ellen, mindennemü sebesülések fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebek, rákfekélyek, tüszök, szemgyuladás, mindennemü bénulás és sérülés stb. stb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr, o. é.

valódi minőségben a †-tel jelölt czégeknél.

DORSCH-HALMÁJ-ZSIROLAJ

Krohn M. és társától Bergenben (Norvégiában.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. **Ára egy üvegnek használati utasitással együtt 1 frt. o. é.**

valódi minőségben a *-gal jelölt czégeknél.

MOLL A., Tuchlauben, nächt dem Bazar Wien.

Raktárak: Debreczenben (x*) Göltl Ferd. gyógyszerész. (x*) Dr. Rothschneck Emil gyógysz. (x†) Vecsey Viktor gyógysz. (x) Mihalovics István gyógysz. (x*) Geréby Fülöp. **Fehérgyarmat** (x) Balika Károly gyógyszerész **Hajdu-Böszörmény** (x) Nagy Károly gyógysz. **Kisvárda** (x) Balkányi F. **Mándok** (x) Türk J. A. gyógysz. **Miskolcz** (x) Mayer R. gyógysz. (x) Pasteiner Ferencz. **Nagybánya** (x) Haracsek József és fia. **Nyiregyháza** (x†*) Tirseher Gyula gyógysz. **Nyirbakta** (x) D. Kohányi gyógysz. **Szolnok** (x) Horánszky István gyógys. **T.-Ujlak** (x) Royko Viktor gyógysz. **Zilah** (x) Weisz Samu gyógysz. **Szathmár** (x) Losonczy József.

12 hó alatt

5—6 frt havi részletfizetéssel, a t. közönségnek azon kedvező alkalom nyujtatik, hogy könnyü és kényelmes módon birtokába juthat a legelegansabb és előnyösebb

CSALÁDI VARRÓGÉPNEK.

Bizományosa minden rendszerü varrógépeknek, öt évi jótállásra.

Vidékről megrendelések és tudósitások azonnal eszközöltetnek.

Kitünő zongorák és pianinó

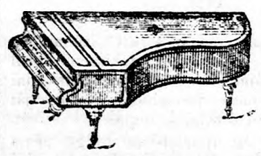

bécsi és külföldi leghiresebb gyárakból részletfizetés mellett is. — valamint kölcsön zongorák a legjutányosabb áron, és elismert legnagyobb választékban kaphatók.

Átjátszott zongorák becserélés vagy javitás végett elfogadtatnak.

Mentze A. H.

varrógép és zongora első raktára, Debreczen, 449 4—12 Széchenyi-utcza 1813.

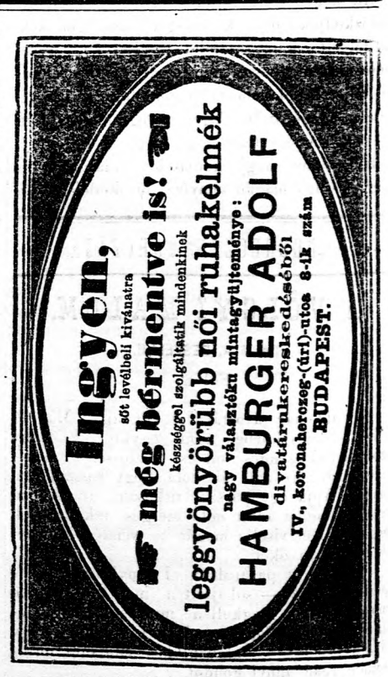

Csodaként bámulnak

jelenleg Alsóausztria némely vidékén több egyént, kik különösen buja haj és szakállnövésüket csakis és egyedül a

A BOJTORJÁNGYÖKÉR-SZESZNEK

köszönhetik. Ezen szesz, melyet a jelen század eleje óta a legjobb és leggyorsabban ható szernek ismernek mindennemü szörnövesztésre u. m. haj, szakáll, szemöldök stb. növesztésére, nem különben pillanat alatt ható szer gyanánt a haj kihullása ellen, a benne foglalt hajnövesztő anyagok koncentrálása által oly sensátiót előidézni csodaszerré vált, hogy alig 15 éves fiatal emberek

PÁR NAP ALATT TÖMÖTT SZAKÁLLT

nyernek, melyet ennek használata nélkül későbbi korukban vagy sohasem érnének el, sőt öreg urak és hölgyek oly helyen is tömött hajzatot nyernek, hol soha sem nőtt azelőtt haj.

Ennek bizonyiga, hogy számosak által felszólittattam, hogy e gyökér esentia csodálatos hatását minél terjedtebb tudomásra hozzam s figyelmeztessek egyuttal arra is, hogy ama helyek, melyeken a szőr növést elakarjuk kerülni, be kenessenek vele, mert a bekent helyeken biztos a hatás és az eredmény meglepően gyors.

Maga a bécsi orvosi lap is igy irt róla: A bojtorjángyökér-szesz, mely régebb idő óta mint legnagyobb haj és szakállnövesztő szer ismeretes, legjobb minőségben a készitünél, Winkelmayer J.-nél Bécs, 6. ker. Gumpendorferstrasse 159. sz. alatt kapható.

Egy üveg több nyelven irt használati utasitással 90 kr. Postai küldésnél a csomagolási dij 10 kr.

Központi szétküldési raktár: Winkelmayer J. Bécs, 6. ker. Gumpendorferstrasse 159. sz.

Főraktár Magyarország részére: Török József gyógyszerés urnál Budapest király utcza 7. sz.

461. 1—6.

Főraktár és bizomány az ujabban javitott

légvonat záró kötelék

ablak és ajtókra G. Schneider czég alatt Budapesten IV-ik kerületben Lipót és kalap utczában 10-ik szám alatt található.

Az ablak és ajtó ezen módszerinti elzárása megóvja az emberi test szervezetét az oly annyira károsan ható légvonattól akadályozza a sok tekintetben káros por behatásától és lehetővé teszi a tüzelő-szerekkel való takarékosságot. A készülék vly egyszerü, hogy alkalmazása mi nehézséggel sem jár. — Az ablak és ajtók mingen akadály nélkül tetszés szerint ki- és bezárhatók. Darabja: 80 ctmr. (egy röf) 3 és 4 kr; ajtókra 6 és 8 kr. a mellékelt utasitással.

CS. KIR. SZABADALMAZOTT TISZTITÓ-POR

melylyel minden fém, mint arany, ezüst, paktong, vörös és sárga réz, stb. csiszolt vas- és acélnemüek, valamint üveg és porczellan czikkek, minden nagyobb fáradság nélkül megtisztithatók. Az egészségnek, ugy a tisztitandó anyagoknak kárositása nélkül való használata miatt megérdemli a legszélesebb kérbeni alkalmazását más hasonló czélu porvegyülék előtt. Egy nagyobb köteg ára: 60 kr; középalaku 30 kr; kicsiny kötegé 15 kr.

Az időnek és fáradságnak nagy megtakaritására szolgál: Pannonia-mosó-jegeczek, mely Schirting, muslin, festett szövetek, szőnyegek stb. mosásához vétetik igénybe. Egy köteg utmutatással együtt csak 10 kr. és két vékányi szenyes mosatásra elegendő. — Kapható a főraktárban G. Scheider czég alatt Budapesten, IV. kerület, Lipót- és kalap-utcza sarkán 10-ik szám alatt.

447. 4—6.

II-od

árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Tarbai József végrehajtatónak Beregi Pál, s neje Matólesi Zsuzsánna végrehajtást szenvedő ellen 500 frt iránti végrehajtási ügyében alperesektől lefoglalt, a debr. 654 sz. tjkönyvbe jegyzett. 5500 frtra becsült csapó utczai 392 sz ház, azzal járó 6 hold ondódi föld, az 1876 évi deczember hó 14-ik napján dél u. 3 órakor, mint második határidőben a törvényszék tárgyalóteremben végrehajtó Török Péter által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog u. m.

1. Kikiáltási ár a fenti becsár! azonban ezen II-ik árverésnn a fentkörül irt ingatlan becsáron alul is el fog adatni.

2. Arverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % vagyis 550 frt készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az első részt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó egy hónap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó két hónap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számitandó két hónap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számitandó három hónap alatt, minden egyes vételári részlet után számitandó 6% kamatokkal együtt, ezen kir. tvszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

A feltételek többi része a kiküldött végrehajtónál megtudható.

A debreczeni kir. tvszék mint tkkönyvi hatóság. 1876. évi nov. hó 17. napján.

Becske Lajos, h. elnök. **Ferenczy Lajos,** jegyző.

445. 3—3

Kiadó tulajdonos: **a debreczeni függetlenségi párt.**

Debreczen, 1876. Nyomatott Tiszai Dániel könyvnyomdájában.

Lapunk mai számához a „Családi kör“ heti divatlap van mellékelve.